

Μή σιμώσης στῆς κάλπης τὴν φούρια,
λέγε μόνο γκουάργυτα εἶ πάσσα,
ἔχον σύμβολα τῶν καινούργια,
καὶ σπαθὶ γὰρ νὰ κόβῃ τὰ πράσσα.

Καὶ ὁ Λεβάντες παῖδενει καὶ ἡ Δύσις,
μᾶλλον εἴνουν καὶ οἱ δρόδοι μας οἱ Μῆτραι,
καὶ ἀν κανένας σοῦ πῆν νὰ ψηφίσῃς
κύνταζέ τον καὶ λέγε του πρίτσι.

Μή μεθύσης καὶ σὸν πανευδιάμιν
μὲ καμπάσους παληοὺς κουτσαβάκηδες,
μὴ μεθέξης καὶ σὺ τῶν πολέμων,
ποῦ σκαρφόνουν οἱ δρόδοι Δημητράκηδες.

Μή σιμώσης καθόλου, βρέχαχάρα,
σ' ἔλλογαῖς, ποῦ δὲν ἔχουνε χρῶμα,
ποῦ γινήκαντο βρόντο μονάχα,
γὰρ νὰ κάνῃ καὶ ὁ Γούναρης κόμμα.

Μή κανεῖς σοῦ φλογίσῃ τὰ στέρνα,
μὴ τερλήῃ σὲ πλανήσῃ κραυτάλη,
πολυκέφαλα βλέπε Κουβέρνα,
ὅπου τρέχουνε δίκως κεφάλι.

Μή σιμώνης σὲ κάλπαις, μαγκούνφη,
ποῦ περίδοξον μέλλον μᾶς λένε,
καὶ τὰ χάλια μας κάνουν πᾶς κλαῖνε
Γραμματεῖς, Φαρισσαῖοι, Ταρτούφοι.

Μή καὶ σὺ τὴν γλωσσίτσα σου λύσῃς
καὶ σὲ κάλπαις σιμώσῃς, σαλάρη,
ποῦ σοῦ λένε θερμά νὰ φιλήσῃς
τὸ λεπτὸ τῆς Αρκούνδας ποδάρη.

Ἐκλογεὺς μὴν προβάλῃς στὴ μέση,
μὴν ψηφίσῃς σὲ κάλπαις σὸν βρῆμα,
ὅποῦ κρύβουν σαρίκι καὶ φέοι
καὶ ἐθνικά τῆς Τουφκιδῆς ίδεώδη.

Μή μὲ βῆμα καὶ σὸν κατεπείγον
πλησιάσης σὲ κάλπαις Προσέδρων,
καὶ ἔλα κλάψε μὲ πλήθη προσφύγων
ξηρανθέντας χειμάρρους τῶν Κέδρων.

Μή καὶ σύ, Περούλη παρλατίτα,
ποῦ κτυπᾶς τὴν κοιλά σου τὴν ἄδεια,
καμπιτᾶς κάλπης κυττάζῃς τὴν τρύπα
καὶ ξαπλώσῃς τὰ δρόσους ξεράδια.

Σὰν γλεντέες μὴ βαρέσσῃς βιολιά,
μὴν πηδᾶς σ' ἔλλογαῖς σὰν καὶ δαύταις,
ποῦ τὰ νέα τὰ κάνουν παλήρα
καὶ ξεθάρουν παληοὺς νεκροθάρτες

**Συγχαρητήριον θερικὸν
πρὸς δύο προσφέλεες ήμαν.**

Συγχαίρομεν τὸν Τσάκωνα καὶ τὸν Δημητριάδην,
καὶ αὐτὸν καὶ ἔκεινον κάλλιστον ἡμῶν Ἀσκληπιάδην,
ποῦ γίνηκαν Καθηγῆται τοῦ Πανεπιστημίου,
εφ' ως καὶ ἔμεις τοὺς κρίνομεν δεξίους ἐγκωμίους.